

Kokú je en Ribencič spet sojga kojne nezaj dobiv.
(Zapisal v Handlji pri Novem mestu Fr. Kramar.)

Unkat se je v Nov' mest' perpelov in Ribencič, pa je tam du kojne v stala
pa je su po sojgih opravkih po mest'. Idej so bli pa tist' hlapci k'
je Ribencič tam kojne v stala du taku navihan, de so tistga Ribencič
nova kojne k' je biv črne farbe z apnam namazal, tok' de je biv čist
ber kojn. Idej je pa Ribencič priu nazaj pa je vkažov de nej napre-
žejo kojne. Idej k' so kojne pergral' pa so ga hotli zapret' je pa
zarpu Ribencič: "Holt, fant je! - ta kojn nej muj, muj je biv
črnen ne ber!" Hlapci pravje: "Ja oč, sej družga v stal' nej, le
poglejte de me!" Ta pogleda, pa rejs nej blu nobega družga kojne
več v stal'. Idej je pa začev Ribencič jamrat za kojnem pa gruntat
kokú je tu čudna de ga nej, tokú, de se je skorej navihanzem hlapcam
zasmila. Idej pa prav' en hlapec: "Oč, jest pa vejm kej se b' vaš
kojn dobiv! - Nu kej? nu kej?" prav' že bulš volé Ribencič. Hlapec pa
prav': "Kul' mi daste, pa ga vam perpelcam? - al' mi daste 50. guldinovej?
O, zakaj ne?" prav' Ribencič, pa m' jih je rejs kar dav! Idej je pa in hlapec
Ribenciča v ostarijo pelov, de ga je tam s pijačo motu, ta bruh hlapca je
pa po ovinkoh tistga Ribencičova kojne pa na Hrko zmiavat gnov.
Tam ga je pa s kstačo fajr oprav, de je biv glih tok' črn ko prejt,
pa ga je zajakov pa ga je fajr v galop napodu. K' sta perletela k'
in tist' ostarij' ga je Ribencič pa že xunej čakov. Ta hlapec pa prav': "Oh, oč,
kumej som ga dobiv, kmal' me b' tatje vjel, tokú som ga podiv de vse
od nega teče, le poglejte, - sej je ta prav ne?" "O, se vajde je," prav' Ribencič,
"o hvala Bogu de som ga spet nezaj dobiv!"
(Povedal l. 1910. Leopold Majntinger, vojak.)